

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoE/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115201804
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6115201804.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací vo veci exekúcie oprávneného PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpená advokátom Mgr. Lenka Zichová, LL.M., advokátka so sídlom Stropkovská 3, Bratislava, PSC: 821 03 , proti povinnej O. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. 38XX/XX, XXX XX D. Bystrica, štátny občan SR, na vymożenie pohľadávky vo výške 295,83 € s prísl. a zmluvnou pokutou, o ťiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na odvolanie oprávneného zo dňa 26. 02. 2015 proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1Er/203/2015-11 zo dňa 09. 02. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konajúcim o povolenie exekúcie ťiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Dňa 02.02.2015 bola na tunajší súd doručená ťiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD., so sídlom exekútorského úradu Kálmána Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota, adresa na doručovanie P. O. BOX 142, 877 01 Brezno (ďalej len "súdny exekútor"), o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26 (ďalej len "oprávnený") proti povinnej O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom D. XXXX/XX, XXX XX D. D., štátny občan SR (ďalej len "povinná"), na vymożenie pohľadávky vo výške XXX,XX Eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, a to na základe návrhu oprávneného, doručeného na sídlo súdneho exekútora dňa 28.01.2015, spolu s priloženým exekučným titulom, a to Rozhodcovským rozsudkom, pod sp. zn RK-PC-1264/14-LP, vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančeníkovou, zo dňa 08.10.2014, právoplatným dňa 21.11.2014 a vykonateľným 25.11.2014 (ďalej len "exekučný titul"). Súčasťou príloh k ťiadosti o udelenie poverenia bola okrem iných aj ťiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorená dňa XX.XX.XXXX (ďalej len "zmluva o úvere"), ktorej súčasťou boli aj zmluvné dojednania v platnej verzii "_01.03.2011" a tiež Rozhodcovská zmluva pod č. 8500003721, uzatvorená v ten istý deň ako zmluva o úvere.

V súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúmal ťiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučný titul so zákonom.

Okresný súd Banská Bystrica v súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2011

sp. zn. 3 MCdo 11/2010, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.10.2011, pod sp. zn. 3 Cdo 146/2011 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012 sp.zn. 6 Cdo 105/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2012) sa ako exekučný súd pri preskúmaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučného titulu zaoberal tým, či exekučný titul uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide v jeho prípade o rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Keďže exekučný titul, ktorý oprávnený označil v návrhu na vykonanie exekúcie, bol rozhodnutím, ktoré vydal rozhodcovský súd, súd bol oprávnený a povinný sa zaoberať otázkou, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve (§ 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.), pretože ak v určitej veci nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Ak by súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu "rozhodnutia" nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Nič na tom by nemenila ani prípadná skutočnosť, ak účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného by v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovský rozsudok by prevzal a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde. Tunajší súd konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, po nadobudnutí dostatočných skutkových a právnych poznatkov, bol v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak by súd zistil, že rozhodcovský súd vyvodzoval svoju právomoc z neplatnej rozhodcovskej zmluvy (doložky), je exekučný súd oprávnený vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

V intenciách uvedených právnych záverov preto tunajší súd prieskumom uvedených podaní a na ne nadväzujúcich príloh zistil, že exekučný titul vydal Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančénikovou, (ďalej len "rozhodcovský súd"). Právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe osobitnej Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXX, uzatvorenej dňa XX. XX. XXXX (ďalej len "rozhodcovská zmluva"), medzi oprávneným a povinnou, čo je rovnaký dátum uzatvorenia ako pri zmluve o úvere. V bode č. 5 rozhodcovská zmluva vo svojich ustanoveniach uvádza, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou tejto zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorými z dvoch v tejto zmluve uvedených rozhodcovských súdov, medzi ktorými bol aj rozhodcovský súd, ktorý vydal predmetný exekučný titul. V bode č. 3 rozhodcovská zmluva uvádza, že oprávnený ako veriteľ pred uzatvorením rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o skutočnosti, že dôsledkom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy. Ďalej tento bod uvádza, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní a výber medzi rozhodcovským súdom alebo súdnym konaním pre riešenie sporov spočíva na žalobcovi.

Na základe takto založenej právomoci rozhodcovský súd vydal na základe žalobného návrhu oprávneného exekučný titul, ktorým zaviazal povinnú uhradiť sumu vo výške 315,83 Eur spolu s príslušenstvom a zmluvnou pokutou tak, ako je uvedené vo výrokovej časti exekučného titulu.

Ďalej v súlade s uvedenými ustálenými závermi konštantnej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu súd skúmal, či exekučný titul, ktorý tvorí podklad vedenej exekúcie, bol vydaný v rozhodcovskom konaní

na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, resp. platnej rozhodcovskej doložky. Súd posúdil uvedenú rozhodcovskú zmluvu ako spotrebiteľskú zmluvu, pretože samotná má na základe číselného označenia a dátumom uzatvorenia spojitosť a nadväznosť so zmluvou o úvere, ktoré boli uzatvorené v jeden deň a v ktorej oprávnený ako poskytovateľ úverov, ktorý má poskytovanie úverov z vlastných zdrojov podľa údajov z Obchodného registra v predmete činnosti podnikania, vystupoval v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka pri uzatváraní zmluvy ako dodávateľ. Povinná vystupovala pri uzatváraní zmluvy ako fyzická osoba nepodnikateľ, kedy nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a teda bola v súlade s § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v postavení spotrebiteľa. Súd následne pristúpil k skúmaniu, či uvedená úprava rozhodcovskej zmluvy bola súladná s úpravou ustanovení Spotrebiteľských zmlúv podľa piatej hlavy Občianskeho zákonníka účinných ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Súd ďalším postupom pristúpil k skúmaniu, či uvedená rozhodcovská zmluva, ktorá bola svojim označením zhodná so zmluvou o úvere a súčasne bola podpísaná povinnou a prijatá oprávneným v ten istý deň ako zmluva o úvere, bola výsledkom individuálneho dojednania zmluvných strán. Súd postupoval v zmysle rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá k individuálnemu dojednaniu rozhodcovskej zmluvy uvádza, že je povinnosťou oprávneného predložiť povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že povinnému sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať takýto návrh, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2013, sp. zn. 6 Cdo 217/2012)

V súlade s uvedenými závermi rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu súd považoval za splnenú podmienku zo strany oprávneného, že povinnému bolo poskytnutá voľba prijať alebo neprijať

rozhodcovskú zmluvu (čl. 2 rozhodcovskej zmluvy). Za splnenú už ale súd nepovažoval podmienku jasného a zrozumiteľného informovania povinného, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Informácia o riešení sporov v rozhodcovskom konaní bola uvedená v bode č. 3, č. 5, č. 6 rozhodcovskej zmluvy. Tieto body pojednávajú o skutočnostiach, že následkom jej uzatvorenia je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich/súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o úvere, s jej porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy v rozhodcovskom konaní ako aj s uvedením možnosti, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, ktoré môže byť začaté na základe návrhu žalobcu (čl. 3), uvedenie jedného z dvoch možných rozhodcovských súdov, ktoré by prejednávali vzniknuté spory s uvedením, že výber rozhodcovského súdu spočíva na strane podávajúcej žalobný návrh (čl. 5) a samotných podmienok rozhodcovského konania, tzn. jazyku konania, navrhovanie rozhodcov atď. Súd k svojmu záveru o nedostatočnom jasnom a zrozumiteľnom informovaní povinného o rozhodcovskom konaní uvádza, že znenie rozhodcovskej zmluvy neinformuje ani o aspoň základných charakteristikách rozhodcovského konania, napr. jednoinštančnosť rozhodcovského konania, vzdanie sa prejednávania svojho sporu na všeobecnom súde, spravidla neverejné konanie, vykonateľnosti rozhodnutia rozhodcovského rozsudku, možnosti sa domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku v zákonom stanovenej lehote.

Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že nie je zrejmé, na základe akého prejavu vôle povinného mu bol následne predložený návrh rozhodcovskej zmluvy, teda na základe akých informácií sa povinný rozhodol, že chce svoj spor prejednať v rozhodcovskom konaní, a že chce rozhodcovskú zmluvu podpísať, keď z tejto nevyplýva charakteristika a popis rozhodcovského konania.

Ku samotnej formálnej stránke rozhodcovskej zmluvy súd uvádza, že jej obsah bol vopred predtlačенý a povinná okrem jej prijatia (podpisu) nemohla svojim prejavom vôle meniť alebo dopĺňať jej obsah. V súlade s uvedenými skutočnosťami ohľadne rozhodcovskej zmluvy, citovanou rozhodovacou činnosťou a s citovaným ustanovením § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka preto súd ustálil, že ustanovenia rozhodcovskej zmluvy neboli individuálne dojednané. K uvedenému záveru súd viedla aj skutočnosť, že povinná ako zmluvná strana v postavení spotrebiteľa, nemohla vlastnou vôľou ovplyvniť, či prípadné spory budú riešené cestou rozhodcovského súdu alebo prostredníctvom všeobecného súdnictva. V tejto súvislosti súd tiež záverom uvádza, že z predložených listín nevyplýva skutočnosť, že ustanovenia rozhodcovskej zmluvy by boli s povinnou individuálne dojednané, teda oprávnený nepreukázal, že uvedené ustanovenia rozhodcovskej zmluvy by boli individuálne dojednané. (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka)

K posúdeniu otázky, či došlo alebo nedošlo k individuálnemu dojednaniu rozhodcovskej zmluvy si súd osvojil argumentáciu Krajského súdu v Banskej Bystrici, uznesenie pod č. k. 12CoE/27/2014-45, zo dňa 21.08.2014, str. 4, ktorý k rozhodcovským zmluvám formulároveho typu, ktorou je aj posudzovaná rozhodcovská zmluva v tomto konaní, uviedol, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy v ten istý deň ako zmluva o úvere, nie je dostatočným dôkazom o vôle povinného pristúpiť na tento osobitný spôsob rozhodovania sporu. Povahu formulárovej zmluvy má podľa krajského súdu totiž nielen zmluva o úvere a zmluvné podmienky k nej, ale aj predformulované znenie rozhodcovskej zmluvy. Ďalej bolo tiež uvedené, že rozhodcovská zmluva nie je alternatívou riešenia sporov, ak veriteľ podal návrh na začatie konania na rozhodcovský súd a tým uskutočnil výber predpokladaný v rozhodcovskej zmluve, po ktorom sa povinný musel podrobiť rozhodcovskému konaniu.

V intenciách uvedeného súd preto rozhodcovskú zmluvu, ktorá jednak neobsahovala dostatočné informácie o rozhodcovskom konaní, navyiac ak bola zmluvou formulárovou bez možnosti ovplyvnenia jej znenia vôľou povinnej ako dlžníka a súčasne výberu z možností riešenia svojho sporu či pred všeobecným alebo rozhodcovským súdom, posúdil ako nie individuálne dojednanú.

Ohľadne samotného určenia právomoci rozhodcovského súdu na rozhodovanie sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, s poukazaním na už uvádzané znenie bodov č. 2, č. 3 a č. 5 rozhodcovskej zmluvy a posúdenia takéhoto určenia z hľadiska platnosti alebo neplatnosti súd uvádza, že formulácia ustanovení zmluvy v uvedených bodoch je značne nerovnovážna a v neprospech povinnej ako spotrebiteľa. Pre zdôvodnenie takéhoto záveru súd uvádza,

že tieto ustanovenia síce dávajú v prípade sporu zo zmluvy o úvere na výber z možností tej zmluvnej strane, ktorá by bola na strane žalobcu, obrátiť sa buď na všeobecné súdy alebo na jeden z rozhodcovských súdov, ale v konečnom dôsledku v prípade, ak by uplatnil svoje nároky oprávnený ako veriteľ na rozhodcovskom súde, bol by povinný ako spotrebiteľ nútený sa rozhodcovskému konaniu podriaďiť. Takéto ustanovenie rozhodcovskej zmluvy je aj podľa rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pod sp. zn. 7ECdo/267/2013, zo dňa 09.01.2014, možné označiť len za formálne vyhovie ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Rozhodcovskú zmluvu, ktorá obsahuje takéto zakotvenie príslušnosti rozhodcovského súdu, nemožno považovať za platne uzavretú rozhodcovskú zmluvu, keďže ako už bolo uvedené, v sporoch, v ktorých by bola voči povinnej uplatnená žaloba, musela by sa povinná ako spotrebiteľ podriaďiť rozhodcovskému konaniu, bez možnosti požiadať o ochranu všeobecný súd. V prípadoch, keby bol žalobcom oprávnený ako poskytovateľ úveru, nemohla by sa povinná brániť mimo rozhodcovského súdu, čo samé o sebe sťažuje prístup povinného ako spotrebiteľa k spravodlivosti a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

Vzhľadom na skutočnosť, že úprava a znenie rozhodcovskej doložky obsahuje v sebe ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa (neprijateľnú podmienku) tým spôsobom, že svojim obsahom mu sťažujú slobodný výber na určenie spôsobu riešenia sporov zo zmluvy o úvere a znevýhodňujú jeho postavenie ako zmluvnej strany, súd prijal záver, že ustanovenia rozhodcovskej doložky sú neplatné.

Nakoľko súd vyhlásil predmetné ustanovenia zakotvujúce rozhodcovskú doložku za neprijateľnú podmienku, čím sa tieto stali neplatné, samotná neplatnosť spôsobuje aj nevykonateľnosť exekučného titulu, ktorý z tohto dôvodu má účinky paaktu.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto súd dospel k záveru, že nakoľko je právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci založená na neprijateľnej podmienke, ktorá nebola individuálne dojednaná, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu a rozhodcovskej zmluvy dospel k názoru, že exekučný titul je vydaný v rozpore so zákonom, a preto v súlade § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, v súlade s rozhodovacou činnosťou Krajského súdu v Banskej Bystrici a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky návrh na vykonanie exekúcie zamietol.

Podľa § 44 ods. 4 Exekučného poriadku, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví.

Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd rozhodne o zastavení a trovách exekúcie“.

Proti uzneseniu odvolanie podal oprávnený. Navrhla napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu v celom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie.

Oprávnená si zároveň uplatnila trovy odvolacieho konania.

Podľa odvolateľky exekučný súd fakticky poprel základnú zásadu procesného práva a to „zásadu prekážky veci začatej“. Podľa § 19 Z.o.k.r. odst. 2 „po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom.“

Okresný súd použil nesprávny výklad § 53 odst. 4 písm. r) OZ. Rozhodcovská zmluva bola zjednaná alternatívne, teda tak, že v prípade sporu majú zmluvné strany možnosť domáhať sa svojich práv voči druhej strane buď na všeobecnom súde alebo na rozhodcovskom súde. Právo povinného teda spotrebiteľa bolo zachované.

Povinný sa v konaní nijako nebránil voči nárokom oprávneného, nenamietal v rovine hmotnoprávnej tak ani v rovine procesnoprávnej. Argumentom v prospech prípustnosti uzavretia rozhodcovskej zmluvy zo spotrebiteľom je aj dôvodová správa k § 53 ods. 4 písm. r) OZ. Podľa tejto jej cieľom je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje

takéto ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľovi ostáva možnosť riešiť spor aj v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nielen v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky,

ale aj v občianskoprávnom konaní.

Odvolanie vytyka exekučnému súdu, že sa neúplne zaoberal rozhodcovskou zmluvou, dôsledkom čoho sú nielen zjavné chyby a nedostatky v zistení skutkového stavu ale neobstojí ani jeho následne právne posúdenie. Rozhodcovská zmluva nie je (resp. nebola) podmienkou uzavretia paralelnej zmluvy o revolvingovom úvere. Uvádza to výslovne bod 2 zmluvy a na viac v bode zmluvy sa uvádza, že dlžník môže odstúpiť od zmluvy v lehote

14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Oprávnený prezentuje názor, že nie je silnejšieho práva spotrebiteľa ako inštitút odstúpenia od zmluvy.

V tejto súvislosti poukazuje oprávnený na uznesenie NS SR spis. zn. 6 MCdo/9/12, ktoré uvádza, že predmetná rozhodcovská zmluva je výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Spotrebiteľovi boli poskytnuté informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo ktorá voľba znamená, pričom zhrnutie týchto ústne poskytnutých informácií obsahujú body 2 a 3 spornej rozhodcovskej zmluvy.

Oprávnený ma zato, že povinný mohol jednoznačne ovplyvniť obsah rozhodcovskej zmluvy a to hneď dvakrát. Pred a po jej uzavretí. Oprávnený bol riadne poučený o obsahu a význame rozhodcovskej zmluvy, čo svojím podpisom aj potvrdil.

Záver exekučného súdu, že rozhodcovská zmluva je zmluvou formulárovou a uzavretou jednostranne a bez možnosti zmeniť jej obsah, nie je teda správny. Oprávnený zastáva názor, že rozhodcovská zmluva spĺňa zákonne podmienky stanovené zákonom platným v dobe jej uzavretia a zároveň aj väčšinu podmienok stanovených v § 3 zákona o spotrebiteľskej arbitráži. Rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom liste, podpísanou oprávneným aj povinným. Rozhodcovskú zmluvu z uvedeného dôvodu nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko bola individuálne dohodnutá a obsahom rozhodcovskej doložky a jej nutnosť a aj možnosť povinného bod 7 od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 odst. 1 OSP bez nariadenia pojednávania, podľa § 214 odst. 2 OSP a uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 219 odst. 1 OSP ako vo výroku vecne správne.

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď rozhodol v zmysle výroku. Dôvody, pre ktoré tak urobil okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho uznesenia. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje

aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

K podanému odvolaniu krajský súd dodáva. Z obsahu odvolania vyplýva, že je postavené na tvrdení o nesprávnom skutkovom vyhodnotení veci súdom prvého stupňa a nesprávne prijatých právnych záveroch. Odvolateľ sám predkladá názor,

ako by mali byť skutkové závery vyhodnotené a aký právny záver by mal byť prijatý.

V tejto súvislosti však treba uviesť, že iný právny názor, než ten, ktorý vyplýva

zo záverov rozhodnutia súdu prvého stupňa a následne prijaté iné právne závery,

než prezentuje odvolateľ, nie sú dôvodom na reparáciu napadnutého rozhodnutia. Dôvodom na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia v podobnom prípade,

by mohla byť iba skutočnosť, že závery súdu prvého stupňa sú arbitrárne, čo však v danom prípade konštatovať nemožno. Naopak rozhodnutie súdu prvého stupňa sa opiera o ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a Najvyššieho súdu SR. Ani poukaz, že v inom rozhodnutí Krajský súd v Banskej Bystrici dochádza k iným záverom, nie je tou okolnosťou, ktorá neguje závery súdu prvého stupňa. Na - viac toto iné rozhodnutie iba poukazuje

na existenciu dojednaní v rozhodcovskej doložke ale nezhodnocuje, že formulácia ustanovení zmluvy v uvedených bodoch je značne nerovnovážna. Súd prvého stupňa však túto situáciu podrobne analyzoval.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.